

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5984/2564

นาง ร. โจทก์ นาย อ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 193/8, ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.วิ.อ. มาตรา 221, ป.วิ.อ. มาตรา 224, ป.วิ.พ. มาตรา 147

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ให้คู่ความฟังเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2563 จำเลยฎีกาพร้อมยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 4 อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ผู้พิพากษาดังกล่าวพิจารณาแล้วไม่อนุญาต ศาลชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2563 ว่า ไม่รับฎีกาของจำเลย จำเลยไม่ได้อุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่ปฏิเสธไม่รับฎีกาของจำเลยตาม ป.วิ.อ. มาตรา 224 และไม่ใช้กรณีคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ตามกฎหมายจะฎีกาไม่ได้ อันจะให้ถือว่าคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 เป็นที่สุดตั้งแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 147 วรรคหนึ่ง ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15 เพราะคดีไม่ต้องห้ามฎีกาปัญหาข้อกฎหมาย และคู่ความอาจฎีกาปัญหาข้อเท็จจริงได้โดยปฏิบัติตาม ป.วิ.อ. มาตรา 221 ดังนี้ คดีของจำเลยจึงถึงที่สุดนับแต่สิ้นระยะเวลายื่นฎีกาโดยคู่ความไม่ได้ฎีกา ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 147 วรรคสอง ประกอบ ป.วิ.อ. มาตรา 15 คือ วันที่ 26 เมษายน 2563 ซึ่งตรงกับวันอาทิตย์ อันเป็นวันหยุดราชการ ระยะเวลายื่นฎีกาจึงสิ้นสุดลงวันที่ 27 เมษายน 2563 อันเป็นวันเริ่มทำการใหม่ ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/8

คำพิพากษา

กรณีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265 ประกอบมาตรา 264 จำคุก 2 ปี จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265 นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 4 ให้คู่ความฟังเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2563 ต่อมาวันที่ 30 มีนาคม 2563 จำเลยฎีกาพร้อมกับยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 4 อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ผู้พิพากษาดังกล่าวพิจารณาแล้วไม่อนุญาต ศาลชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2563 ว่า ไม่รับฎีกาของจำเลย ระหว่างนั้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2563 โจทก์ยื่นคำร้องขอถอนฟ้อง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งในวันเดียวกัน ให้ยกคำร้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายืน โดยศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ให้จำเลยและโจทก์ฟังเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2563 และวันที่ 6 ตุลาคม 2563 ตามลำดับ ครั้นวันที่ 7 ตุลาคม 2563 จำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด ศาลชั้นต้นออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด โดยระบุว่า คดีถึงที่สุดวันที่ 7 ตุลาคม 2563 จำเลยยื่นคำร้องลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2563 ขอให้ศาลชั้นต้นแก้ไขหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดจากเดิมที่ระบุว่า คดีถึงที่สุดวันที่ 7 ตุลาคม 2563 เป็นวันที่ 26 มีนาคม 2563 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ไม่มีเหตุแก้ไข จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษากลับว่า คดีของจำเลยถึงที่สุดเมื่อวันที่ 27

เมษายน 2563 ให้ออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดให้จำเลยนับแต่วันที่ 27 เมษายน 2563 จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ขอให้ศาลฎีกาแก้ไขวันคดีถึงที่สุดที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 มีคำสั่งให้ศาลชั้นต้นออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดนับแต่วันที่ 27 เมษายน 2563 เป็นคดีถึงที่สุดวันที่ 26 มีนาคม 2563 นั้น เห็นว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ให้คู่ความฟังเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2563 ต่อมาวันที่ 30 มีนาคม 2563 จำเลยฎีกาพร้อมยื่นคำร้องขอให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 4 อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ผู้พิพากษาดังกล่าวพิจารณาแล้วไม่อนุญาต ศาลชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2563 ว่า ไม่รับฎีกาของจำเลยจำเลยไม่ได้อุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่ปฏิเสธไม่รับฎีกาของจำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 224 และไม่ใช้กรณีคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ตามกฎหมายจะฎีกาไม่ได้อันจะให้ถือว่าคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 เป็นที่สุดตั้งแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2563 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 147 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 เพราะคดีไม่ต้องห้ามฎีกาปัญหาข้อกฎหมายและคู่ความอาจฎีกาปัญหาข้อเท็จจริงได้โดยปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ส่วนการที่โจทก์ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องและอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้อง โดยโจทก์ไม่ได้ฎีกาโต้แย้งคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ที่ได้อ่านให้คู่ความฟังเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2563 ดังนี้ คดีของจำเลยจึงถึงที่สุดนับแต่สิ้นระยะเวลายื่นฎีกาโดยคู่ความไม่ได้ฎีกา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 147 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 คือ วันที่ 26 เมษายน 2563 ซึ่งตรงกับวันอาทิตย์ อันเป็นวันหยุดราชการ ระยะเวลายื่นฎีกาจึงสิ้นสุดลงวันที่ 27 เมษายน 2563 อันเป็นวันเริ่มทำการใหม่ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/8 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิจารณาให้ศาลชั้นต้นออกหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดให้จำเลยนับแต่วันที่ 27 เมษายน 2563 จึงชอบแล้ว ส่วนที่จำเลยฎีกาขอให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังนั้น เห็นว่า หมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดที่ 1646/2564 ของศาลชั้นต้น ให้จำคุกจำเลย 1 ปี (หนึ่งปี) นับตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2563 ซึ่งเป็นวันที่จำเลยถูกคุมขังตามคำพิพากษา โดยระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้นจำเลยได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว จำเลยไม่เคยถูกคุมขังมาก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา จึงไม่มีวันที่จำเลยถูกคุมขังให้หักออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

เมธี ประจงการ · เรวัตร สกุลคล้าย · เขต กวีบริบูรณ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/5984/2564>